

TÜRKİYE TİRKLERİYLE CAGAIZ TİRKLERİNİN EOLIKLIK ve .GENÇLİK DÖNEMİ OYUNLARI ARAMNÜAKİ BENZERLİKLER

Nml TAN'

Giğütit çocuk ve gençlerin oyladığı, ügleno: iimflçji. İlık üyünkümn dijindiiki p^ımUır mceleudiğiuinde TÜTKıy&dcki *Purk çocuk ve gençlerinin oynulsnyfl aralanuda çok biyÜk Lir benzerlik bulunduğu anlaşılmalıdır. Türkiye Türkçesine kii^nidinlunö a/- sayıdaki GİİEİW hiilk fedllünt küj) ve makulclgri dnlı bu konuda yeierli ditvatır^ oluştımnaniakUıdır.* BülElı Gny;mw, ^oLUJkuk ve gt-uçlıL dönemi oyunlını inüjctıdjıncde ortak veyşı büt^Ljr-ççşıÜenc tiimtifiindeÜ oyunlaim daha da çoğalacağı görülecektir.

Aynı ayım ortaklık ve ben/cilikleri Türkmen, Kirşte, Kazık. Özbek, Tatar, Azeri oynnbtıntla da kaisiniTai ^ıkm;k ihıdır Bit koni id n. KLİHil' Bakanlığı HAGUM Gdenckstİ Tij'atra Tjpkııgu MUDüü MÜVİHı Ö/ıtu^iu de^cüü çalışmaları biLııınımkıadtC

İİ^, Oilaklık ve beEiMrlLder. kendini ¥^{0CULı} v^c gfinçlik oyLinlynit edclı ürünlerindı gKstenuckıtdii'Türkiyc'dâ çotııkıtr öyuuı haşlarken djeti btLırcinek amacıyla "Şyışiııicj" dciüciı takerlenıeler sfylümekiedirler, Cıngau? çticuklan da "Şayılmak" dedikleri toksriemelerle ebeyi belirlemektedirler.⁷

⁷ Kùltür Bakanlık liAOüM fanekli Garol Müdürü.

¹ Bakınız:

Mquof, Aınad, C.u^aalır, Çıvr.Tlırı^f Avuvğlı. UhKfl Mat., Ankara 1939, ss.74-77

{Ün^ör, l-İEUN-ArgJii^ılı. Musufca^ ĞJtcnur Ttirkk'ii Tıırlı nil -I^ıllııı vr Hı!L Edebiyatı, Atık Ofıd, Ankhıa 1!İ9L İS.1'J/-?K)ı Hubüjıim jıycsenAlımas Manof'ıan ıktıbas edilmiştir.

Dnbim^Uı. Niko^ıy, Oaguup TırU^nnuı Hulk liL-bıyntı, V. Ulusta Kimsi Türk İta|k i:|c|y|y|ıı Semineri Bilılrıkrl, liflin Kıdıı. 1-ııııMr N9<1, ss.^1-36 Saklanbaç-Yımacuk oyunından söz ediliyor-

² Özhan, Mcv|HL'Müüıdi^İH. t^dft-, Hirk Cumlnfrlycilpr+nde Çıculı Oyunları, Bsm.y., Ankara 1997, 143k.

Ö7ııııı, Mevlılı İfil [ruinTiun^Elııııı: OMıUıUL Çw\\k i^mııııı TL^ Tekerlemelerim Türkiycdükkırc Karşıl^nlıııııL İpt-k Vütu LiliııbrunıM Halk Eduluvatı Sempozyumu Bildirileri, Bsm. y.Ankara 1995, ss.443-463.

³ Gagauz çocuk oyunlantekerlemeleri için bakınız:

Güngör-Argunşah,, u, ^u,, 174-176.

Bilmece sorarak eğlenme geleneği Gagauz çocukları ve gençleri arasında da vardır.⁴ Hatta birçok bilmece Türkiye Türkleriyle ortaktır. Ortak bilmecelerden birkaç örnek verdim:

Kat kat döşek

Bunu bilmeyen eşek (Lahana)

(Türkiye: Elçin,⁵ 187)

Kat kat döşek

Onu bilmeyen eşek

Nedir o? (Lahana)

{Gagauziya Manof, 113)

Dört kardeş birbirini

kovalar

kovalar, tu tamaz. (Araba Tekerlekleri)

(Türkiye:Elçin,471)

Tekerlekleri)

Dört kardaş birbirini

Bir türlü etişemeorlar

Nedir o? (Araba

(Gagauziya Manof, 114)

Yine Gagauz çocukları da "Dil Kırmak" dedikleri yanılmaca lan birbirlerine söyliettirerek gülüp eğlenmektedirler.⁶

Söz konusu edebî benzerliklerin yanı san; hareketli, araçlı-gereçli. bazen de ezgili oyunlarda da ortaklık ve benzerlikler iyice kendini belli etmektedir. Gagauz çocukluk ve gençlik dönemi oyunları hakkında en geniş bilgiyi Atanas Manof un "Gagauzlar" kitabında görebildik. Bu kitabın 74-77, sayfalarında adlan ve bazılarının da tarifi verilen oyunlar şunlardır; Aşık. Oma da. Çar, Esir Almaca. Uzun Eşek. Yumaca, Tura, Üşüdüm. Beş Taş. Komşu Komşu Huuu!, Hamam, Tahtarevalli, Turalı Yüzük. Kabak. Gagauz mesleklaşi:v.,z. Nikolay Babaoğlu'nun Eskişehir'de sunduğu bir bildirisinden de Türkiye'de Saklambaç veya Sobe adıyla bilinen oyunun "Yumacak" adıyla oynandığını öğreniyoruz.⁷

Sayıdığımız oyunların Türkiye'deki benzerlerini araştırdığımızda aşağıdaki durum karşımıza çıkmaktadır:

⁴ Gagauz bilmece örnekleri için bakınız.

Manof., a.g.c, 92-107.

⁵ Elçin, Şükrü:.,**Türk Bilmeceleri**JVIas Mal. . Ankara 1989, 131s.

⁶ GagauzDil Kırmak. Yanılmamaç örnekleri için bakınız.

Güngör-Argınışah., a.g.e., 177-179.

⁷Babaoğlu.,a.g.m., 31-32.

Türkiye Türkleriyle Gagauz Türklerinin Çocukluk Ve Gençlik Dönemi Oyunları Arasındaki Benzerlikler

Aşık Oyunu:

Koyun, keçi ve büyükbaş hayvanların diz kapaklarındaki kemiğe "aşık" denilir. Türk dünyasında ortak bir addır. Yalnız, aşığın dört yüzüne Türkiye'nin çeşitli illerinde ve Türk Cumhuriyetlerinde farklı adlar verildiği görülmektedir. Aşıkla Türkiye'deki erkek çocuklar, gençler Çizgili Aşık, Hüllüoğlu, İkicik, Mireili. Ütmeli Aşık, Kuyu gibi oyunlar oynamaktadırlar.⁸ Türkiye'de ve Gagauzlar arasında aşıkları vurmak için kullanılan düz taşa "Saka" denmektedir. Büyükbaş hayvan aşıkları da saka olarak kullanılabilir. Manoftan öğrendiğimize göre Gagauzlar arasında Türkiye'deki Çizgili Aşık'a benzer bir aşık oyunu oynanmaktadır (Manof: 1939, 75-Özhan:1990 32-38, Baran: 1993,116-118).

Aşık Oyunları; Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Türkmenistan ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde de çocukların ve gençlerin en çok rağbet ettikleri oyunlardandır (Özhan-Muradoğlu: 1997). Bu oyunların çeşitlemelerinin bulunması, aşığın dört yüzüne farklı adlar verilebilmesi halk kültürünün doğal bir özelliğidir.

Çar Oyunu:

Gagauz erkek çocuklarının iç içe iki daire oluşturarak oynadıktan bir oyundur. Dış sıradakiler, iç sıradaki erin sırtlarına biner ve alüanndaki çocuğun gözlerini kapatıp başına hafifçe vurarak "Çatlak, patlak, kaç ağaç?" diye sorarlar (Manof: 1939, 75). Manof, kitabında bu kadara yetiniyor.

Bu oyun, Türkiye'de "Çat Çatan Ağacı" veya "Çatal Malal Kaç Çatal" adıyla bilinir. Erkek çocuklar iki takıma ayrılarak iç içe daire oluştururlar. İçlerinden birer oyuncu ebe seçilir. Önce dış sıradakiler iç sıradakilerin sırtına binip alttakilerin gözlerini kapatırlar. Ebe, sırtına bindiği oyuncunun gözlerini kapatırken bazı parmaklarını açık tutar ve sorar: "Çatal malal, kaç çatal?". Altaki oyuncu bir sayı söyler. Kaç parmağın

⁸ Türkiye'deki çocuk oyunları konusunda şu kaynaklardan yararlanılmıştır.

Özhan, Mevlül., Çocuk Oyunlarımız, Feryal Mat. Ankara 1990, 137s.

Özhan, Mevlüt., Türkiye'de Çocuk Oyunları Kültürü, Feryal Mat., Ankara 1997. 396s.

Baran, Musa., Çocuk Oyunları, Repromat., Ankara 1993. 219s.

Tan, Nail., Çocuklarımıza Folklor Hazinemizden Seçmeler, Takav Mal., Ankara 1993, ss.77-86.

açık olduğunu bilirse bu kez iç sıradakiler dış sıradakilerin sırtına biner. Bilmezse, dış sıradakiler, sırta binmeyi sürdürürler.(Özhan; 1990, 43-44, Baran; 1993, 76).

Esir Alma:

Manofun sadece adını bildirdiği bu oyun (Manof; 1939, 75) Türkiye'de 10-15 yaşlarındaki erkek çocuklar arasında yaygın şekilde oynanmaktadır. Çocuklar aralarında 8-10 kişilik iki takıma ayrılırlar. 50 adım ara ile iki kale taşı dikip arkasına sıralanırlar. Bir oyuncu, karşı takımın kale taşıma kadar yaklaşıp ayağıyla dokunup kalesine doğru koşmaya başlar. Onu aynı numaralı oyuncu kovalar. Kendi kalesine ulaşmadan yakalarsa esir almış olur. Esirlerin bulunduğu yere götürür. Bu kez, karşı takımdan bir oyuncu aynı hareketi tekrarlar. Esirlerin bulunduğu yere yaklaşıp elleriyle dokunarak esirleri kaçırmak isteyen oyuncular da kovalanırlar. Bütün oyuncuları esir düşen lakım yenilmiş sayılır (Özhan; 1990, 103. Baran; 1993. 144-145.)

Uzun Eşek:

Bu oyunun Gagauz gençleri arasında oynandığını belirten Manof tarifini vermiyor (Manof; 1939, 75). Ancak, dünyanın birçok ülkesinde oynanan bu oyunun Gagauzlar arasında da Türkiye'deki gibi oynandığını Gagauz meslektaşlarımızdan öğrenmiş bulunuyoruz.

Türkiye'de erkek çocuklar ve delikanlılar 5-7'şer kişilik iki takıma ayrılarak bu oyunu oynarlar. Sayışmaca veya ayak yaklaştırma yoluyla ilk yumulacak takım belli edilir. Duvar veya bir direk önünde ilk oyuncu ayaklarını hafif aralayarak durur. Güçlülük durumuna göre. en güçlüden en zayıfına doğru oyuncular başlanın birbirlerinin ayakları arasına sokarak ve aynı oyuncuların elleriyle sarılarak yumulurlar. Böylece uzun bir dizi elde edilmiş olur. Diğer takımın en uzun atlayanı koşarak gelir ve birdirbir oyununda olduğu gibi en öndeki yumulmuş oyuncunun sırtına atlamaya çalışır. Onu diğer oyuncular takip eder. Bütün oyuncuların yuvinulanların sırtına atlaması, yumulanların da yıkılmaması şarttır. Atlayan oyuncuları yer kalmazsa veya atlayanın ayakları yere değerse yumulma sırası değişir.(Özhan; 1990. 10.44, Baran; 1993, 161). Bu oyuna Türkmenistan'da "Eşek Eşek" adıyla rastlanmaktadır (Özhan-Muradoğlu; 1997.131.)

Tura:

Bu oyun Gagauz kız ve erkek çocukları arasında iç içe iki daire olunarak oynanır. İç sıradakiler yere oturur veya çömelirler. Bunlara "küçük" denir. Her küçük arkasında ayakta duran bir muhafızı vardır. Elünde tura (ucu düğümlü mendil) bulunan ebe ezgiyle "Al satarım, bal satarım, ustam öldü, kürkünü satanın" diyerek muhafızların arkasında dolanır. Turayı gizlice bir muhafızın arkasına bırakır ve koşmaya başlar. Muhafız, turayı yerden alıp ebeyi kovalar, yakalarsa sırtına turayla vurur. Ebe, arkası

Türkiye Türkleriyle Gagauz Türklerinin Çocukluk Ve Gençlik Dönemi Oyunları Arasındaki Benzerlikler

boş küpün yanına vanna durur. Bu kez elinde tura bulunan oyuncu ebe olur. (Manof; 1939, 76).

Bu oyun, Türkiye'de "Yağ satarım. Bal satarım" veya "Çömlek" adlarıyla bilinir. Kız ve erkek çocukların karına veya tek cins oynadıkları bir oyundur. "Yağ Satarım, Bal Satarım" oyununda oyuncular lek daire olurlar ve çömelirler. Mendil turalı veya turas±*. olabilir. Ebe, ezgisiyle tekerlemeyi söyleyerek mendili bir oyuncunun arkasına bırakır, koşar. Arkasına mendil konan oyuncu onu kovalar. Boş yerine gelmeden ebeyi yakalayabilirse ebenin ebeliği sürer. Yakalayamazsa kendisi ebe olur (Özhan; 199(X 202,204, Baran; 1993, 82-83, Tan; 1993, 79). Çömlek oyununda Gagauzların "küp" adını verdikleri iç sıradaki oyuncuya Türkiye'de "çömlek" denilmektedir (Özhan; 1997,109).

Üşüdüm Üşüdüm:

Gagauz kız ve erkek çocukları, gençleri iki takım hâlinde bu oyunu oynarlar. Kızlar ve erkekler 8-12 kişilik ayrı takımlar oluşturup karşılıklı sıralanırlar. Aralarında 6-1 Om. uzaklık bulunur. Bir erkek çocuk kızlara döner birinci sözleri söyler. Kızlar ona ikinci sözlerle cevap verirler. Ezgiyle söylenen bu sözler şunlardır:

- 1-Üşüdüm, üşüdüm al beni canım, üşüdüm.
- 2-Kürkün giy, kürkün giy, al beni canım, kürkün giy.
- 1-Kürküm yok, kürküm yok, al beni canım, kürküm yok.
- 2-Alsana, alsana, al beni canım, alsana.
- 1-Param yok, paranı yok, al beni canım, param yok.
- 2-Çalsana, çalsana, al beni canım, çalsana.
- 1 -Tutarlar, tutarlar, al beni canım, tutarlar.
- 2-Duydurtma, duydurtma, albeni canım, duydurtma.
- 1-Asılıırım, kesilirim, ben gene güzel kızı alırım.
- 2-0 güzelin, o dilberin adım bildirsene
- 1 -Adı da, kendi de (meselâ Zümbülâdır), gelse de
- 2-Nazlıdır, gizlidir, koçusuz (kılavuzsuz) o varamaz.

Bundan soma oğlan ismini söylediği kıza doğru ilerler.Onu kolundan çekip sırasından ayırır. Birlikte "Ahırdan Atlar Boşanır" türküsünü söyleyerek "Karşılama"

oyunlar. Oyun. erkek oyuncular değişerek ve tüm kızlara sıra gelinceye kadar devam eder (Manof; 1939,76-77).

Üşüdüüm Üşüdüüm oyunu, başta Ankara, Kütahya, Sivas, Kastamonu olmak üzere Türkiye'nin birçok ilinde oynanan bir çocuk oyunudur. Gagauzlardan farkı sadece kız çocukları arasında oynanmasıdır. Ayrıca. Karşılama veya benzeri bir halk oyunu da oynanmaz. Bu oyu mm Gagauz çeşitlemesine çok benzeyen bir Türkiye örneği kitabımızda (arif edilmiştir(Tan: 1993. 81-82). Türkiye'de "Üşüdüüm Üşüdüüm" oyununun iki ebe arkasına dizilmiş kız çocuğu dizilerinin birbirlerini ç<^Wek diziye koparmak isteyen çeşitlemesine de rastlanılmaktadır (Baran; 1993, 78).

Ünlü Halkbilimci Rahmetli Mahmut Ragip Gazimihal, 'Türk Halk Oyunları Kataloęu" adlı ansiklopedik sözlük çalışmasının "Gagauzlarda Oyun" maddesinde Manof tan naklen bu oyunu anlatmış⁵, "Kütahya Oyunları" maddesinde de Kütahya'da oynanan biçimini tarif etmiştir. GazimihaTin tarifine göre Kütahya'da bu oyun şöyle oynanmaktadır:

Kızlar el ele tutuşup karşılıklı iki sıra olurlar. Aralarında 20-30 adım mesafe bulunur. Birinci takım, birinci sözleri söyleyerek ağır ağır ikinci takıma doğru ilerler. Sonra bu lakım adım adım gerilerken ikinci lakım ikinci sözleri söyleyerek ilerler. Karşılıklı gelip gitmelerde eziyle söylenen sözler şunlardır:

- 1 -Üşüdüüm, üşüdüüm, a benim canını üşüdüüm
- 2-Kürkün gey, kürkün gey, a benim canım kürkün gey.
- 1-Alsın ya. alsın ya, a benim canım alsın ya.
- 2-Param yok, param yok, a benim canım param yok
- 1 -Çalsın ya, çalsın ya, a benim canım çalsın ya.
- 2-Asarlar, basarlar, en güzelini keserler.

Son nısrayı söyleyerek ilerleyen sıranın sağ başında bulunan oyuncu iki eliyle bir oyuncunun sırayla bağım kesmeye ve koparmaya çalışır. Koparabilirse, sıradan ayırdığı bu oyuncuyu kendi tarafına götürür. Hangi taraf çok oyuncu koparırsa o taraf kazanmış olur.

⁵ GazimihaL M. Ragıp. **Türk Halk Oyunları Kataloęu C.II**. Ankara 1997. s.148. (THK Bsm. Baskıya Hazır. Nail Tan, Ahmet Çakır).

Türkiye Türkleriyle Gagauz TürMerinin Çocukluk Ve Gençlik Dönemi Oyunları Arasındaki Benzerlikler

Türkiye'de sadece genç kızlar tarafından oynanan "Alaylar Alaylar" veya aynı nitelikteki "Alaylar Bıleyler", "Alaydan Alaydan" oyunları da Üşüdüm Üşüdüm oyununa benzer.

Beş Taş:

Manofun yalnızca adını verdiği, Gagauz kızlarmca oynandığını ve "Beş Kaya" olarak da adlandırıldığını belirttiği bir oyundur (Manof; 1939, 77). Gagauz dostlarımızdan öğrendiğime göre önemli ölçüde Türkiye'de ki Beş Taş oyunu gibi oynanmaktadır.

Beş Taş, Türkiye'de kız çocuklarının ve genç kızların yaygın bir biçimde oynadığı bir oyundur. Günümüzde daha seyrek oynanıyor. Beş küçük taşla oynadığı için bu ad verilmiştir. İki veya üç kız arasında oynanır. Önce sayışmaca ile oyuna ilk başlayacak oyuncu belirlenir. Oyuncu beş taşı havadan yere bırakır. İçinden birini havaya atıp tutarak sırasıyla bir, iki, üç, dört taşı yerden toplar. İkinci bölümde yine bir (aş) havaya atıp tutarken, diğerlerini birer, ikişer, üç ve dört taş olarak el köprüsünün altından geçirir. Hata yaparsa oyun sırası rakip oyuncuya geçer. Oyunu halasız tamamlayan oyuncu bir sayı kazanmış olur (Özhen; 1990, 118, Baran; 1993, 84-86).

Bu oyunun Gagauziye dışında Kırgızistan, Türkmenistan ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde de oynandığı belirlenmiştir (Özhan-Muradoğlu; 1997. 61, 130).

Tahtarevailiyc Binmek:

Bütün dünyada ve Türk dünyasında yaygın bir çocuk oyunudur. Erkek çocukların daha çok rağbet ettikleri görülür. Kızlar da binerler. Manofun bildirdiğine göre Gagauz kı/Jan taiUarevalliye binmeyi çok sevmektedirler (Manof; 1939, 77).

Bir kütük üzerine konan bir tahtanın iki ucuna oturarak sırayla oyuncuların birbirlerini havaya kaldırmalarından ibaret bir oyundur (Baran; 1993, 29,93). Günümüzde çocuk parklarında geliştirilmiş şekilleri kullanılmaktadır.

Saklambaç:

Türkiye'de "Saklambaç, Sobe, Sobi" adlarıyla tanınan ve iki çeşidine rastlanılan bu oyun Gagauz kız ve erkek çocukları tarafından da "Yumaca, Peniycek, Yumacak" adlarıyla oynanmaktadır. Gagauz ebe yumulduğunda tekerleme söylerken, Türkiye'de genellikle 50'ye kadar sayılır ve "Önüm, arkam, sağım, solum sobe!" denilir. Ebe gözlerini açtığında saklanan oyuncuları bulmaya çalışır. Bulduğunda adını

söyleyerek "sobe" der. Gagauz çocukları ve gençleri genellikle bu oyunu 5-8 kişilik iki takıma ayrılarak geceleri oynarlar. Bir daire çizilerek, arayıcı takım içinde toplanır. Gözlerim yumarak diğer takımın saklanması için zaman tmurlar. Arama başlar. Arayan oyuncu bir rakibini bulduğunda koşarak dairenin içine girer ve "Peniyccck!" der. Türkiye'deki "sobe" gibi. Arayan oyuncu bulduğu oyuncu tarafından yakalanırsa ebeliği sürer(Özhan; 1990, 107, Özhan; 1997, 18(1 Baran; 1993, 93,99, Babaoğlu; 1994, 31-32 ve Gagauz sanatçı Stefan Krudimov'un verdiği bilgi).

Saklambaç oyunu, Azerbaycan'da "Gizlengeç", Kırgızistan'da "Caşınmak" adlarıyla oynanmaktadır(Özhan-Muradoğlu; 1997. 34-67).

Cız:

Türkiye'de erkek çocuklar arasında "Cız, Kim Vurdu?Vrr" adıyla oynanan oyun Ankara'da Devlet Opera ve Balesi'nde konuk sanatçı olarak görevli Gagauz Stefan Knıdimov'dan aldığımız bilgiye göre Gagauz çocuk ve gençleri arasında da "Vız" adıyla oynanmaktadır. Türkiye'de oynanan şekillerinde ebe arkasını 3-5 oyuncuya döner. Ellerinden birini beline koyar. Oyunculardan biri bu açık ele şiddetle vurur. Bütün oyuncular "cız" veya "vız" sesini çıkararak sağ el parmaklarını uzatırlar. Ebe arkasını dönüp bu parmaklardan birini tutarak vuran kişiyi bulmaya çalışır. Bulabilirse ebelik bulduğu kişiye geçer. Bulamazsa tekrar arkasını döner. Bu oyun kız çocukları arasında ele vurma yerine enseye dokunma şeklinde de oynanır. "Kim Vurdu?" adıyla tanınan şekilde ele vurduktan sonra bir tekerleme söylenerek vuran kişi sorulur (Özhan; 1990, 57, 108, Baran; 1993, 106-107). Gagauzlar arasında da bu oyunun Türkiye'dekine çok yaygın ele vurularak oynandığı öğrenmiş bulunuyoruz.

Buraya kadar benzerliklerini ortaya koyduğumuz çocuk oyunlarının yanında Atanas Manof'un sadece adını verdiği veya "Hamam, Omada" oyunlarında olduğu gibi az çok tarif ettiği oyunlardan "Komşu Komşu Huu!, Omada ve Hamam" oyunlarının Türkiye'de benzerlerinin oynandığını bugün için söylememiz mümkün değildir. Gagauz soydaşlarımızın farklı çocuk ve gençlik oyunlarının bulunması da doğal bir kültür olayıdır.

Sonuç:

Türkiye Türklerinin, halk oyunları-seyirlik oyunlar dışında oynadıkları eğlence amaçlı çocukluk ve gençlik dönemi oyunlarıyla Gagauzların aynı türdeki oyunları arasında, ortak oyunlar ve birbirinin çeşitlemesi diyebileceğimiz benzer oyunlar oldukça fazladır. Bu ortaklık ve benzerlikler, Orta Asya Türk kavimlerine göre çok daha belirgindir. Bunun sebebini de Gagauzların uzun süre Osmanlı yönetimi altında kalmalarında aramak gerekir. Türk halk kültürünün yaygınlığı, sürekliliği kendini Gagauz çocukluk ve gençlik dönemi oyunlarında da göstermiştir.